

El conill i la moto

Kate Hoefler i Sarah Jacoby



El nostre conill vivia en un camp de blat molt tranquil i no se n'havia mogut mai —ni un sol cop—, tot i que cada nit somiava que ho feia.

El gos, en canvi, s'havia passat mitja vida recorrent el país en moto. Li agradava moltíssim parlar amb el conill i explicar-li històries sobre els llocs on s'havia sentit més viu.

Però un mal dia el gos se'n va anar, i no va poder explicar més històries.

**UN LLIBRE SOBRE L'AMISTAT, LA TRISTESA I LA PÈRDUA
PER A NENS I NENES A PARTIR DE 3 ANYS**

El conill i la moto és un **llibre il·lustrat sobre l'amistat** i sobre com **parlar sobre la mort amb els infants**. Els ajudarà a **afrontar la tristesa**, el procés d'**acceptació de la mort** i el dol.

La valentia del conill ens recorda que hem de crear les nostres pròpies històries, viure les nostres aventures i llançar-nos a descobrir el que ens està esperant fora de la nostra zona de confort.

AUTORA: Kate Hoefler

IL·LUSTRADORA: Sarah Jacoby

ISBN: 978-84-17749-32-3

PUBLICACIÓ: Febrer 2020

FORMAT: Tapa dura

MIDES: 28x23 cm

PÀGINES: 48

PREU AMB IVA: 17,90 €

PREU SENSE IVA: 17,21 €

EDAT ORIENTATIVA: A partir de 3 anys.

RECOMANAT PER A: Treballar el **dol** (pèrdua de familiars, mascotes), l'**amistat** i la **independència**.

PREMIS: *Kirkus Reviews Best Book of the Year* i *Chicago Public Library Best Book of the Year*.

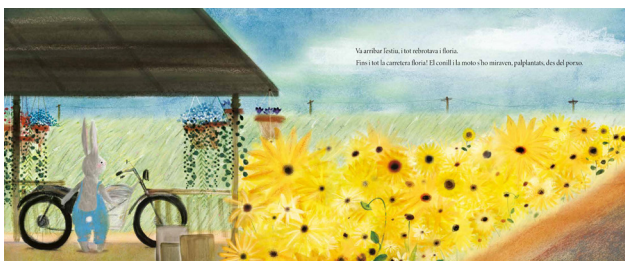
KATE HOEFLER

Abans d'aprendre a llegir i a escriure, Kate Hoefler ja narrava històries. Va acabar estudiant poesia a la Universitat de Michigan. És autora de llibres que pretenen commoure tant a nens com adults. Viu en un tranquil poble d'Ohio, des d'on escolta el so distant de la carretera.

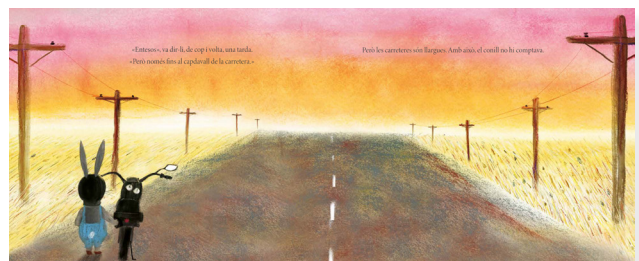
SARAH JACOBY

Va créixer passejant pels boscos dels afores de Filadèlfia. Sarah Jacoby té un gos anomenat Walt. Qualsevol semblança amb el gos d'aquest àlbum és pura coincidència. Va estudiar literatura anglesa a la Universitat de Haverford. Actualment treballa com a il·lustradora.

El món és molt bonic – si ets prou valent per veure'l.



Va arribar festiu, i tot esdramà i florí.
Fins i tot la carretera florí. El conill i la moto s'ho miraven, palpant, des del porxo.



«Entesos», va dir-li de cop i volta, una tarda.
«Però només fins al capdamunt de la carretera.»
Però les carreteres són llargues. Amb això, el conill no hi comptava.



I fins al mar, on el mar sota dels
ocells marins... «Allà, fins i tot
s'obrien voltes sobre el conill.



El gos fíeu que el conill se sentís com si haguessin estat a ben a prop dels plègats.
I per això el conill festinava tant.